

REDACTIUNEA,
Tipografia și Administra-
țiunea

BRAȘOV, Piața-mare 80.
Brevetele înfrânate nu se primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.

INSERATE:
se primesc la Administra-
țiunea Brașov și la birou-
rile următoare:

Viena la M. Dukas Nachf., Heinrich
Schulek, Rudolf Mosse. — În Brașov
la Eckstein Bernat, Julius Leo-
pold, Blockner I.

PREȚUL INSETELOR:
Un șir pețit 20 bani pen-
tru o publicare. Publicări
mai dese după tarif și învalidă.
Reclame pe pag. a 8-a 1
șir 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

„GAZETA” apare ZILNIC.
Abonamente pentru Austro-Ungar.
pe un an: —
24 cor. pe 6 luni 12 cor. pe trei
luni 6 cor. — N-rii de Duminecă:
patru cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
un an 40 franci, pe șase luni 20
franci, pe trei luni 10 franci.

N-rii de Duminecă 8 fr. an.

Se poate primumă la toate oficiile
poștale precum și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
La Administrația „GAZETEI”, pe
1 an 20 C. Pe 6 luni 10 C.
pe trei luni 5 C. Cu dăsu-
l acasă: Pe un an 24 Cor. Pe 6 luni
12 Cor. Pe trei luni 6 Cor. Un exem-
plar 10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiile se plătesc înainte.

Nr. 183.

Brașov, Mercuri, 28 Iulie (10 August)

1910.

Pace cu naționalitățile.

Ziarele maghiare, cum cetitorii noștri au avut prilej să se convingă, au scris cu o vădită ură contra noastră în chestiunea așa numitei împăciuirii. Ca excepție aflăm în „Ellenzék” din Cluj, nr. 178, dela 5 Aug. e. la loc de frunte un articol, cu titlul de mai sus, scris de Felix de Gerando, în care vedem un ton mai moderat, mai obiectiv. D-l de Gerando ia la critică faimosul discurs al lui Tisza, rostît în cameră și în definitiv e de părere, că pacea cu naționalitățile nu o va înghesba Tisza și feudalii, »cari dela Bula de aur încoace nu au simțit nici când vântul progresului popoarelor«, ci o va face democrația maghiară, căreia Tisza asemenea îi este dușman.

Iată pasigele mai marcante ale articolului:

În legătură cu discuția asupra adresei la mesagiu, contele Tisza s-a ocupat cu chestiunea de naționalitate, arătând ce punct de vedere are în această chestie fracțiunea vechilor liberali din partidul muncii. La discursul acesta am să fac câteva observații.

Contele Tisza și-a introdus discursul astfel:

»Alegerile au decurs în mijlocul celor mai neînfrânate agitații naționaliste. Acum putem constata fără deosebire de partid și cu mândrie patriotică, că prin alegeri s-au nămicit elementele agitatorice. Din acest fapt trebuie să ne tragem consecvențele, ca să facem un pas înainte pentru rezolvirea chestiei de naționalitate. Națiunea maghiară are puține probleme mai remarcabile și mai grele cum este aceasta. Ea trebuie să creeze legătura meritorică și de sentiment, fără de care nici nu ne putem închipui o rezolvire satisfăcătoare.»

Mărturisesc, că nu aflu conexiunea. Guvernul a-eschis din cameră prin presiune pe toți deputații naționaliști, afară de 7, dar prin aceasta

nu a dovedit, că are intenția a crea pacea cu naționalitățile. A făcut numai atâta, că a exchis din parlament chestiunea de naționalitate, că a dat la 9 milioane de cetățeni ai țării șapte voturi în parlament. Aceasta nu înseamnă, că și-a întins mâna de pace. Ramura de oliv nu se oferă în chipul acesta.

Dar contele Tisza merge și mai departe și rățăcește pe câmpia periculoasă a politiceii mondiale.

»Nu există pe pământ un alt stat — zice dânsul — care să asigure cetățenilor săi de altă limbă drepturi mai estinse, ca Maghiarii. Cei cari sunt nemulțumiți, să ia în samă soarta Polonilor în Germania și a Maghiarilor în România. Maghiarimea și-a înțeles corect misiunea, când și-a fixat de țintă asigurarea libertății popoarelor balcanice. Acesteia a putut corespunde atunci, când națiunea a lucrat în bună înțelegere cu dinastia. Concepțiile aceste mai limpezite, Domnitorul le-a introdus în concertul european, le-a introdus cu ajutorul conzilierilor săi maghiari.»

La aceste am de făcut multe observații. Mai înainte de toate trebuie să declar, că a aduce ca exemplu România, este o mare greșală. România e un stat tinăr, care abia de 100 de ani s-a ridicat între statele europene. N-a putut să-și pearză vremea cu rezolvarea chestiilor sentimentale. E stat militar, conșciu de unitatea sa națională și de misiunea sa politică, care n-a putut tolera, ca energia sa națională să se prădeze cu discordii interne. N-a suferit în sânul său chestiune de naționalitate, căci chiar cea dintâiu condiție a existenței sale este a figura înaintea comerțului puterilor ca un popor unitar, căruia îi compete independența și libertatea.

De alt-cum cei 200 mii unguri emigrați în România nu pot fi luați în socoteală față de aproape trei

milioane de Români din Ungaria. Aceasta o știe foarte bine și Tisza. Căci dacă nu ar ști-o, ar trebui să pretindă privilegiu, drepturi și autonomie pentru compatrioții noștri aflați în România.

Dar leaderul vechilor liberali a spus și alte lucruri remarcabile. Anume, că nația maghiară și-a fixat ca țintă în totdeauna asigurarea libertății popoarelor balcanice, în înțelegere cu dinastia.

Aceasta este o afirmare cutezată. Da, la 1848—9 guvernul maghiar a urmat marele și nobilul program, conturat acum de Tisza, când guvernatorul Ungariei, Kossuth Lajos a tratat în Dobrițin cu Ioan Ghica, reprezentantul guvernului revoluționar din București și cu căpitanul Monti, care reprezenta pe regele Piemontului, în chestiunea eliberării României; când marele patriot a subscris cu Românii cele două tratate, în cari s-a stabilit alianța celor două țări dornice de libertate; când Teleki László, rezidentul maghiar la Pariz, a tratat cu membrii comitetului român în privința unei acțiuni militare comune. Dar tot atunci Kossuth Lajos a încins sabia lui Bethlen Gábor și în biserica cea mare din Dobrițin... Domnule contele! Națiunea atunci nu stătea în bună înțelegere cu dinastia!

Din contră la 1878 guvernul ungar în înțelegere cu dinastia s-a convins, că trebuie să se facă ceva pentru popoarele balcanice. Turcii devastau cu fer și foc văile Vardarului, a Mariței, a Dunării. Vaietul de durere al creștinilor a străbătut până la tronul domnitorilor creștini. Trebuia să se facă ceva. Și guvernul ungar a și făcut, la porunca lui Bismarck, în înțelegere cu dinastia, și-a făcut intrarea în Bosnia cu o bandă de instrumente și cu un batalion (cuvintele lui Andrássy Gyula) și pe

creștinii, cari iubeau mai mult jugul turcesc, decât robia nemțească, i-a tăiat, i-a măcelărit în numele păcii mondiale, a civilizației, în numele echilibrului european.

În Octomvrie 1908 guvernul ungar, la ordinul lui Aehrenthal, a lăsat să fie anexată Bosnia, vătămând astfel tratatul internațional și drepturile naturale ale tuturor popoarelor balcanice.

În Ianuarie 1909 guvernul ungar la ordinul cercurilor vieneze, în înțelegere cu dinastia, a amenințat Serbia cu răboiu, pentru-că a cutezat să protesteze contra anexiunii.

Toate aceste guvernul ungar le-a făcut — nu-i așa, d-le contele? — ca cu atât mai cu aplomb să apere drepturile popoarelor balcanice. De glumă, conced, că e bună. Numai că durere, pe terenul diplomatic nu se poate glumi, căci faptele se dovedesc prin mii de articoli de ziare, prin comunicate, acte, prin cărți galbene, verzi sau albastre.

Criza croată. Neputându-se stabili o înțelegere între banul Croației Tomașici și coaliția croato-sârbă, camera croată va fi disolvată zilele aceste prin rescript regal. »N. Freie Presse« e informată, că rescriptul de disolvare a fost iscălit de M. Sa în Ischl. Cu disolvarea camerei, coaliția croato-sârbă să poate considera ca desființată. Să va forma un nou partid guvernamental, al cărui centru va fi, după cum scrie »Obzor« partidul dreptului.

Marele Vizir și contele Aehrenthal. Din Constantinopol se anunță că Marele Vizir pleacă azi la Viena, de unde, după o ședere de două zile, se va duce la Marienbad, spre a avea o întrevedere cu contele de Aehrenthal.

Turburările din Spania. — Agenția Fabra află din San-Sebastian, că Duminecă la 10 seara un grup de manifestații strigând dela niște balcoane «Moarte Spaniei!

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Sonet.

Ori-cât de mult privirile-ți senine
Și azi mai cere să mi-le-aduc aminte,
În van se pierde ruga mea fierbinte
Din ce în ce te pierd de lângă mine.

Te văd șoptind alesului cuvinte,
Și el semeț s'apropie de tine,
Cu-a sale vorbe dorul să-ți aline,
Ca pe-un copil, în taină, să te-alinte.

Iubiți-vă copii ai fericirii,
De vraja sufletului vostru sfânt
Se bucură desmoșteniții firii

Ce nu mai pot iubi pe-acest pământ!
Dar uită clipa sfântă a iubirii
Când mi-ai șoptit cereseul ei cuvânt.
Brașov 1910.

Alfred. Moșoiu.

O scrisoare.

II.

Vâlcelele de munte la 6 August.

Scumpă prietină!

Îți mulțămesc din inimă pentru și-rele tale atât de sincere și calde. Ele dovedesc, că inima ta a rămas tot aceeaș bună și neturburată iar sufletul limpede ca razele soarelui.

Alaltă-eri a venit Păunița la noi. Azi dimineață a plecat înapoi. A voit să mai vorbească cu mine înainte de »nuntă« să mai »tăinuim« împreună ca în zilele luminoase din internat. Atât e de palidă și de sfârșită, sârmana! Și știi cât de frumoasă era, cu ochii ei mari și vineți ca cicoarea, cu părul ei castaniu închis și cu obrazul trandafiriu și fraged de să-l tai cu un fir de păr. Îți mai aduci aminte de șirele din Bolintineanu »Rozele și crinii pe față-ți se îngân«, ziceam, că numai ei se potrivesc. Doar era cea mai frumoasă din internat, ba teologii susțineau, că din fatreg tinutul Sibului. Bieții teologi, cât se mai frământau și zdrobeau prin fața internatului, doar îi vor prinde un suris ori privire! Și cât de frumoasă s'a făcut mai în urmă! Credeai, că e o arătare îngerească și nu alta.

Astăzi ochii ei atât de zimbitori, atât de strălucitori odată, au pierdut mult

din luminile vie și s'au scutundat în orbite. Trandafirii și crinii din obrăjorii fragezi s'au vestejit și gurița ei ca o creștătură de pumal e încadrată de niște linoare fine subțiri cari dau feței o expresie atât de melancolică, atât de dure-roasă.

Eri dimineață ne-am sculat în revărsatul zorilor. Am eșit afară lângă lacul din capătul parcului. O câtă frumuseță dumnezeiască în natură. Soarele se trudia se suie din nou cale spre țările cerului. Lacul era învăluit într-o liniște tainică. Ici colea plutea pe fața apei câte-o oglindă voală care lumina întreg lacul. Nufierii păreau niște potire de argint, în cari se cobora harul dumnezeesc pe razele de aur. În văzduh nici o mișcare.

Ne-am așezat pe scaunul din fața lacului în ploaia de raze. Păunița se uita pierdută în zare. Un vântuleț subțire pripășit de cineștie unde făcu să tremure fața lacului iar pe Păunița să tușească ușor.

»Să mergem de aici — zise dânsa — aici mie prea rece.« Ne-am apropiat de grădina din coastele casei și am intrat în norodul de flori.

»Să stăm aici puțin! Miresmele florilor îmi fac bine. Uite cât de draguț se amestecă aurul soarelui în simfonia aceasta de culori! Atât de frumoasă e și grădina noastră! Am multe flori, de tot soiul. Le-am sădit tot cu mâna mea și tot

eu le-am udat și le-am plivit. Mai drag îmi sunt macii; samănă atât de mult cu viața mea...»

O undă de duioșie îi trecu preste fața-i palidă și respiră odată adânc. Era mai mult un oftat înăbușit!

Uite dragă, între flori mă simțesc atât de bine și ușoară. O liniște bine-lăcătoare se sălășluște în întreaga mea ființă. Mai ales în amurgurile blânde, când pitită între flori cetesc povestirile blăjiniului Agârbiceanu. L'am cetit de atâtea cri și tot mai mult l'ași ceti.»

»Așa, că am slăbit mult?« mă întrebă așa rupt ca din senin. Am căutat să o mângâi să-i spun, că n'a slăbit, dar ea îmi tăia vorba.

»O nu vorbi așa! Știu eu c'am slăbit, tu vrei numai să mă mângâi. O singură mângâiere și bucurie mai am, uite în curând o să mă cunun. La toamnă, dragă, la toamnă când se scutură frunza. Vezi tu nici nu ști — și ce mire mânduza și frumos, ca un arhanghel mi-am aflat. Am venit să-mi iau rămas bun dela tine și să te chem la nuntă! Ce te uiți așa mirată la mine! Vezi trebuie să-ți spun mai respicac întreaga poveste a dragostei mele.

Îți mai aduci aminte de Nițu din Vale. Pe vremea când eram în internat era și el teolog. Nu era frumos, doar ochii aceia mari și luminoși îi străgeau luarea aminte. Umbla și el ca și cei-lai,

Trăiască Papa! mii de persoane, indignate, au încercat să ia casa cu asalt. Guvernatorul în capul forțelor polițienești și de jandarmerie, a izbutit cu greu să liniștească agitațiunea. Au fost câteva încercări, mai mulți răniți. S'au făcut 44 arestări. În centrul orașului liniștea n'a fost turburată. O perchizițiune făcută în a seară, de unde s'a manifestat pentru Papă a făcut să se descopere trei puști și mai multe încărcătoare pentru revolvere Browning. S'au arestat 132 persoane. Jandarmii s'au retras la ora 3 dimineața.

Din Roma se anunță, că congregațiunea afacerilor eclesiastice extraordinare s'a ocupat Duminecă de nota cardinalului secretar de stat Mery del Val ca răspuns ultimei note a guvernului spaniol. «Giornale d'Italia» zice că atât înainte cât și după constătuire Papa a convorbit îndelung cu cardinalul Vives y Tuto. Ziarul adaogă că știe din izvor sigur, cumcă o îmbunătățire a situațiunii în conflictul Sf-tului Scaun cu Spania va avea loc. Nu poate însă declara încă în ce va consta această îmbunătățire a situațiunii.

Excesele în Turcia cu prilejul dezarmării populației. Agenția telegrafică comunică, că persecuțiunile la cari sunt supuși grecii din Macedonia, Epir și Tracia în ultimul timp au devenit intolerabile. Mai mulți țărani greci din satul Morassia, districtul Adrianopole, pe baza unei simple bănueli că ar fi participat la omorul unui musulman, au fost aduși la Adrianopole și încarcerati în închisoare ca adevărați asasini. Consulii din Adrianopole au semnalat faptul legațiunilor din Constantinopole. Detașamentele militare au comis în districtele Miausta, muntele Salonic, excese atât de mari cu ocaziunea dezarmării în cât o numeroasă delegațiune de notabili greci s-a dus la Salonic spre a protesta pe lângă valii. Acesta a evitat să dea un răspuns. Agenția Telegrafică din Atena încheie zicând: dezarmarea poate fi o măsură administrativă, dar este inadmisibil ca ea să dea loc la asemenea excese. Valiul din Janina anunță că o luptă a avut loc la granița cu o bandă grecească care a trecut granița lângă Arta și a răpit un kuçovlah. Șeful bandei și un tâlhar au fost uciși. Kuçovlahul a fost liberat.

O serbare a Ligei Culturale.

Câmpina, 26 Iulie v. 1910.

Eri, Duminecă, a avut loc în orașul nostru serbarea dată de »Liga Culturală« secția Câmpina.

La ora 11 d-nul Dimitrie Ștefănescu, primarul orașului și președintele Ligei Culturale secția Câmpina, însoțit de ceilalți membrii ai Ligei și de un număr public,

cu drapelul și muzica regimentului 7 Prahova, au parcurs străzile până la gară.

Aci au așteptat sosirea d-lui N. Iorga și a studenților Bucovineni, al căror număr se ridică la 60.

La ora 12 și 7, a sosit în gara Câmpina, trenul care aducea pe excursioniști.

După descinderea din tren, excursioniștii și publicul care îi întâmpinase în gară, formând un împunător cortegiu s-au îndreptat spre oraș. Pe tot parcursul drumului, excursioniștii au cântat »Deșteaptă-te Române«.

La ora 1 în restaurantul »Boulevard« s'a servit masa. D-l primar Ștefănescu a toastat cel dintâi pentru d-l profesor Nicolae Iorga, arătând scopul înființării Ligei Culturale în Câmpina.

La ora 3 p. m. în sala teatrului »Domenico« conferența d-lui profesor N. Iorga în fața unui public foarte număr.

D-l Iorga a cerut scuze publicului din sală, că nu poate vorbi despre »Trecutul Câmpinei« după cum se anunțase, din cauză că n-a avut timpul necesar să caute în hrisoave amănuntele și datele necesare pentru tratarea acestui subiect. În schimb a vorbit despre »Trecutul Românilor din România liberă și țările subjugate« spunând între altele, că Români ori cât de mari au fost nevoiți, cu care au avut de luptat, au știut întotdeauna să le ție piept cu bărbăție.

La ora 5 jumătate, publicul din sală a trecut în grădina primăriei, unde s-a dat serbarea și s-a împărțit premii d-nelor și d-șoarelor, care au avut cele mai frumoase costume naționale.

S-a.

Excursioniști români.

Ciacoava, August 1910.

Anul acesta în deosebire de anii trecuți păcuri de studenți din România sub conducerea directorilor și a profesorilor lor, au intrat în țara noastră prin diferite pasuri, toți cu gândul de a face experiențe și studii, despre ceea ce până acuma numai din cărți le cunoșteau.

Ne bucurăm văzând cum frații noștri se interesează de așezămintele acestei țări și de noi, aici acasă. Și trebuie să o recunoaștem, după cum mai des o recunoaștem ei, că în unele privințe România e înapoia țării ungurești. Nici nu e mirare de altfel. România e o țară încă tinără, mult promițătoare, care însă în urma împrejurărilor nefavorabile în care s'a săbătut, nu chiar de un timp îndepărtat, a apucat calea progresului. Și progresa repede, așa de repede încât ne pune în umire. Singurul ram puțin mai negles este cel al economiei practice, raționale. Aici mai sunt multe de făcut, având în vedere, că România e un stat eminent agricol.

Entre excursioniștii români și de aceia, cari vin cu gândul hotărât de a studia așezămintele economice ale statului ungar, cari dacă în multe cele mai bune, cu siguranță în nuvele poezii pot servi de model statelor dela gurile Dunării.

Cunosc cu totul 20 școli economice,

la cari pe lângă elevii meniți — pe lângă studiul de 2 ani — a deveni conducători de moși, se primesc an de an în timpul verii, timp de câte o lună și învățători din toată țara și de toate confesiunile pe cheltuiala statului.

Una dintre aceste școli e și școala economică a statului din Ciacoava, celt. Timișoarei, fără îndoială una dintre cele mai de frunte, care anul acesta ocrotește și trei învățători români.

Aici au sosit prin pasul Orșova sub conducerea directorului Martinioci și a profesorului Procopiu, o ceată de excursioniști, 22 elevi, ai școlii agronomice din Strihărești-Olt, din România. La gara din Ciacoava au fost întâmpinați de mai mulți fruntași și studenți din Ciacoava și jur, între cari s'au remarcat mai mulți preoți și învățători. Dintre cei prezenți, în fuga condei am însemnat pe marele profesor Constantin Diminescu, acel brav ostaș care când e vorba de neamul românesc jertfește cu mâna cea mai largă, apoi Aurel Sfetea, directorul »Timișanele« din Ciacoava, Francisc Buzariul, contabil, Nica Diminescu, Nic. Uzon, proprietar, Gh. Musteț, proprietar, Ioan Gruescu, inv. etc.

Pe teritorul școlii economice de stat din Ciacoava, care e de 489 jugăre castrale i-au așteptat directorul-conzilier regesc Juhász Vilmos și corpul profesoral.

În tot timpul cât au petrecut excursioniștii la această școală — o zi întreagă — au fost tractați în modul cel mai prevenitor, iar explicațiile de lipsă, s'au dat cu cea mai mare bunăvoință din partea abilului, practicului și mult expertului director Juhász Vilmos.

Nu mi-e scopul a descrie amănunțit această zi, lăsându-o pe altă dată, mă mărginesc numai la constatările înfrărilor »de dincolo«, că intru adevăr în România e mult încă de muncit, mai ales în ceea ce privește economia practică, rațională.

Excursioniștii noștri s'au dus de aici cu frumoase cunoștințe și cu acel dor care te împinge spre înaintare.

Sunt deci interpretul lor exprimându-mi mulțumite față de toți și mai ales față de directorul Juhász Vilmos.

Izidor Dopp.

Anuarele școlilor noastre.

— O scurtă dare de seamă. —

IV.

Anuarul gimnaziului superior gr-cat. din Belényes-Beius, pe anul școlar 1909—1910. Publicat de Vasile Dumbravă, director.

Értesítő a belényesi gör. kath. Főgimnáziumról és a vele egybekötött elemi népiskoláról 1909/10 Tanévre. Belényes 1910.

D-l prof. Vasile Dumbravă își pune într'un scurt tratat istoric-literar întrebarea, care poate fi numele românesc celt al orașului: Beius sau Beins? și ajunge la concluzia că numele corect poporal românesc al orașului este *Beins*, căci numele

»Beins«, deși se aude ici colea rostindu-se este o rostire locală izolată. Drept dovadă d-l Dumbravă citează câteva poezii populare între altele și următoarea:

Cătănire-ași cătăni
La reghimentu nani,
Cătănire-ași bucuros
Da nu de la Binș în jos.

Din datele școlare reținem următoarele: La gimnaziu au funcționat 15 profesori predând instrucțiunea din studii ordinare și patru profesori de studii extraordinare. Pe mai multe pagini urmează în estras materialul propus în cele 8 clase gimnaziale, numele manualelor folosite în școală clasă de clasă și numele elevilor, cari au avut burse sau alte ajutoare.

În *Internatul »Pavelean«* de băieți au fost cu finea anului 142 elevi, dintre cari 75 au plătit taxa întreagă de întreținere, iar 67 au fost bursieri. La »masa studenților« susținută de P. S. Sa episcopul Dr. Radu au fost primiți 15 elevi și anume: 10 gr. cat. și 5 gr. or. Cu conducerea rectoratului institutului a fost încredințat d-l Dr. C. Pavel. Supravegherea generală a avut-o d-l director Dumbravă.

În *Internatul gr. or.*, care stă sub jurisdicțiunea consistorului din Oradea mare, au fost internați 56 tineri. Rectorul internatului a fost d-l profesor-chatechet Anton D. Bolca.

Urmează dări de seamă despre biblioteca profesorală, biblioteca tinerimii (1423 opuri în 2075 volume), și muzeu-colecțiuni Societatea de lectură »Samuil Vulcan« a stat sub conducerea d-lui profesor Dr. Petru Hetcou și a funcționat regulat. Avea petra societății este de 1523 cor 54 fl. Se înșiră pe câte-va pagini acte școlare și se dau notițe din viața școlară. Din 39 candidați admiși la examenul verbal de maturitate au trecut examenul 30. În cele 8 clase gimnaziale s'au supus examenelor finale 370 elevi ordinari și 6 privațiști. După confesiune elevii se împart astfel: 176 gr. cat., 16 rom. cat. 149 gr. or., 15 ev. ref. și 20 evrei; după limba maternă 327 Români și 51 Maghiari. Din cei 376 elevi 16 au obținut nota »eminent«, 82 nota cel puțin »bun« și 185 nota cel puțin »suficient«. 45 elevi au avut din un obiect nesuficient, 21 din două obiecte și 26 din mai multe.

La școala poporală elementară au funcționat 3 învățători și 3 cateheți. Școala aceasta a fost cercetată de 49 elevi.

Peste partea maghiară a anuarului trecem la ordinea zilei.

să între »în grație«. Era însă mai timid, umbletul lui după mine mai discret iar priverile atât de duioase. Poate deșerta această mi-la apropiat mai mult decât pe alții atât de increzuți în însușirile lor. Căci începusem să simțesc o căldură atât de dulce în inimă când îl vedeam. Pe semne se începuse să se infiripe firele de dragoste, care s'a țesut mai în urmă între noi.

În vara când am terminat noi internatul, a mântuit și Nițu teologia, iar în ferii a venit la noi sub măgură. A stat două zile și atât de bine m'am simțit în preajma lui. Știa să povestească atât de frumos și graiul lui blăjin l'aș fi tot ascultat.

Amurgurile le-am petrecut în grădina întretrandafrii în floare. Am cetit împreună o navelă plină de o dragoste curată, de Agărbiceanu și poezii din Goga. Mai mult mi-a plăcut șirele: »Să fi cea mai frumoasă n sat, iar eu cel mai cuminte«.

Toamna a plecat în străinătate să-și completeze studiile. De atunci n'am mai scrisorile lui. Erau atât de duioase, dragostea lui atât de discretă! Imi scria și de concerte frumoase, de teatru, poezii, de pictori renumiți, tot ce-mi putea înălța sufletul și nobilita inima. Mi trimitea chiar și cărți de cetit.

În primăvară, pe la sfârșitul lui A-

prilie, primesc o scrisoare în care amintea de chinuri și dureri grele sufletești cari îl încearcă tocmai acum înaintea esamenei și că abia așteaptă să se poată întoarce acasă. Scrisoarea m'a cam neliniștit. Im făceam mii și mii de închipuiri, imi frământam mintea mea de pasare să aflu noima durerilor și chinurilor sufletești.

Seara după cină mă pun să cetesc Luceafărul cel nou. Dar abia ceti vre-o câte-va șire, când aud pe taica: »Știe Dumnezeu ce-a putut face băiatul acela? Urât îl mai spală gazetele, se vede că s'a stricat în timpul din urmă. Poate va fi intrat în preținie cu oameni slabi?« Cine tată îl întreb mai mult moartă decât vie.—Nicu?

Da tu aici imi erai? Nu te interesează, mergi mai bine și te culcă.«

Da de Nițu era vorba, băi spunea inima, care tremura ca o păsăruică în lat. Am plecat căci mă podidea plânsul. Am blăstămat și ceasurile acelea de durere amară, am blăstămat pe toți cei cari s'au atins de Nițu. Acum nu mai înțelegeam durerile sufletului lui curat. Zilele următoare a trebuit să stau în pat. Emoția sufletească a fost prea puternică.

La două săptămâni după întâmplarea aceasta, uitasem așa zicând durerea. Primește o altă scrisoare. Imi comunica că a trecut examenul și că toate sunt bine acum, sufletul lui a biruit durerea. Dar acasă nu mai poate veni, s'au prea înmulțit dușmanii, cari i-au prihanit ființa i-au răstignit sufle-

tul pe lemnul crucii, pe lemnul rușinei. Cu oamenii aceștia nu mai pot da față decum mâna. Când i-ași vedea, ar rămân toate chinurile, prin cari am trecut. Rămân aici unde sunt. Hotărârea aceasta m'a costat multe nopți nedormite și multe lacrimi. Simțesc că mă apropiu de un mare întunerec, de o prăpastie adâncă. . .

Iartă-mă și uită-mă! Nu sunt vrednic de tine!!! Acestea sunt vorbele lui din urmă, le știu de rost. Doar ele mi-au zdrobit tot sufletul. . .

În ziua următoare m'am pomenit cu medicul la cap, mama se bocea de moarte! Da am fost greu bolnavă. În tot decursul morbului meu vinea însă la noi, intra așa pe nesimțite un tânăr frumos ca un domn, cu părul negru, cu ochii de tăciune. Era atât de bun și povestea cu atâta însuflețire de viitorul strălucit ce ne așteaptă. Și e cuminte minune mare. E doftor și umblă pretutindenea, cercetează toți bolnavii, așa nechemat de nimeni și îi vindecă. Mi-a spus că mă iubește mult, mult cum n'a mai iubit pânămăntean. Și eu am uitat pe Nițu și m'am îndrăgît în el. I-am spus că mi drag și că-l voi urma unde va merge. Dar părinții mei nici nu bănuiesc dragostea noastră. Tata s'ar împotrivi cu îndârjire iar mama ar muri de supărare. Și cu toate acestea la toamnă mă voi cununa. Așa a zis îngerul meu de doftor, că la toamnă vine și mă duce. Și vom face nuntă mare. Tu vei veni, și imi vei pune pe cap ramura de mirt. Dar să aduci și multe crizan-

teme. Atât de frumoase sunt toamna. Să te gătești în haina ta cea mai frumoasă căci vom avea nuni mari foarte aleși; și va fi o nuntă ca în »Miorița«.

Și la nunta mea
Va cădea o stea
Soarele și luna
Vor ținea cununa.
Preciți munții mari...

Ce? Tu plângi? Vezi da slabă ești de inger? Mai bine nu îți spune-am povestea dragostii mele!

Eu nu mai auzeam nimic, mă îneca plânsul. Plăngeam soartea tristă a frumoasei, nefericitei Lănițe. Eri toată ziua nu s'a mișcat de lângă măicuța. Povestea atât de veselă parcă ar fi cea mai fericită ființă din lume, aseară i' s'a făcut mairău, o tuse seacă n'a lăsat-o să se odihnească până târziu. Azi dimineață a plecat. N'a vrut să mai rămână cu nici un preț.

Numai Nițu ar mai putea-o scăpa, dar e prea sfârșită! Ce nuntă tristă ne așteaptă la toamnă! Mă înfior, când mă cuget că mâne, poimâne înfloresc crizantemele!

Scrie-mi imediat! Te sărută prietina

Marioara.

ȘTIRI.

— 27 Iulie v.

Alegeri. În ședința recentă a consiliului comunal al orașului Brașov au fost aleși: consilier al IV. d-l Ludvig Kamner, notar al III d. Eduard Schullerus, notar al IV-lea d-l Dr. Wilhelm Riemer, comisar de poliție al III-lea d-l Fritz Albrich și concipist d-l Adolf Wonesch.

Ciocnirea de trenuri la Băicoi. Sâmbătă la orele 3 și jumătate a avut loc o nouă ciocnire de trenuri între gara Băicoi și Câmpina, în apropiere de podul de la Bobolia. Iată amănuntele: Trenul de petrol ce venea din gara Băicoi, s'a întâlnit cu un tren compus din locomotivă și un vagon ce venea dinspre Câmpina. Neputându-se opri nici unul, ciocnirea a fost foarte violentă șeful de tren Dobrescu căzând sub roțile trenului, a fost omorât pe loc. Manipulantul trenului de petrol a fost de asemenea grav rănit. Alte șase persoane au fost ușor rănite, de asemenea și personalul de la trenul ce venea din Câmpina.

Imediat s'a înștiințat gățile Ploesti și Câmpina de unde s'a trimis o echipă de lucrători pentru a restabili comunicația. Direcțiunea generală a căilor ferate a fost avizată și a trimis un delegat pentru a face ancheta.

Un monument pentru împărăteasa Elisaveta. În urma stăruințelor neobosite ale exarhului Vasile Nichitovici s-a ridicat în comuna Dorosăuți (Bucovina) un monument al defunctei împărătese Elisaveta. Desvălirea acestui monument se va face la 19 August în prezența autorităților cu o solemnitate deosebită.

Adunarea generală a prăvăliei românești din Cernăuți. Duminecă în 31 Iulie a. c. s-a ținut în Cernăuți adunarea generală a prăvăliei românești. Președintele d-nul Jemna a raportat despre activitatea direcțiunii din anul trecut, atingând și lărgirea activității Prăvăliei prin înființarea Restaurantului model din Palatul Național. La punctul 2 se aprobă la propunerea d-lui M. Vicol bilanțul pe 1909, din care reținem următoarele date interesante: În decursul anului acestuia s-au acoperit din venitul curat, care ar fi trecut suma de 14.000 coroane cea mai mare parte din pierderile din anii 1907/8, rămânând azi numai o pierdere de 530 cor. 82 bani. Profitul la marfă a ajuns în anul acesta suma de 18.906 cor. 57 bani. Dacă considerăm, că tot profitul acesta trecea până la înființarea Prăvăliei în mâinile străinilor, atunci vom înțelege îndeajuns însemnătatea Prăvăliei. La urmă s-au ales în direcțiune ca membrii d-nii I. Bocancea și Victor baron Vasilco, iar ca substituți d-nii M. Vicol, Dr. E. Procopovici și Tit cav. de Onciu. În comisia de control s-au ales d-nii: Teofil Nedelco, Dimitrie Bucevșchi și M. Galer.

Urmările alcoolului. Duminecă după amiază s-au luat la ceartă mai mulți țărani români într-o crăsmă din Poplaca. După ceartă au urmat bătăi, în decursul cărora țăranul Nicolae Muntean a fost ucis. Ucigașii Ion Barța și fiul său au fost deținuți.

Holera în Basarabia. Direcția generală a serviciului sanitar din București a fost încunoștințată, că în orașul Kîșineu din Basarabia fiind declarat contaminat de holeră măsurile pentru preîntâmpinarea invaziei holerei din Rusia se vor aplica și pentru călătorii și proveniențele din această localitate.

Turburări în Persia. Agenția West-nic spune, că orașul Teheran se află în stare de asediu. Trupele guvernamentale au deschis focul cu tunurile cu tragere repetă contra Fidașilor. Lupta de stradă a luat sfârșit Duminecă la ora 9 jum. seara. Fidașii s-au dat. Au fost făcuți prizonieri împreună cu șefii lor Sattarkhan, Baghirkhan și Satterkhan. Numărul răniților și pierderile trupelor sunt necunoscute.

Asențările din Brașov vor avea loc în zilele de 19 și 20 Septemvrie.

Pentru masa studenților români din Brașov a mai contribuit d-na v.ăd. Elena Gheorghe Proca din Râșnov în amintirea surorii sale Florica J. Onescu 10 cor.

Primească generoasa donatoare sincerile noastre mulțămire. — *Direcțiunea școalelor medii gr. or. rom. din Brașov.*

Principele moștenitor german în Asia mică. Principele moștenitor german, va întreprinde probabil în luna Noembrie, o călătorie de studiu și de informație în Asia Orientală.

Aviz. Se caută agenți și voiajori remunerați cu proviziune mare pentru vânzarea de *Jaluzii de ferestrii* dela firma *Simon Schillinger et Co.* fabrică de jaluzii de ferestrii, Budapesta, Grof Zichy Jenő utca 16, unde au a se adresa ofertele și comanda.

Recolta Franței. Se pare că anul acesta e așa de rău în privința recoltelor în Franța, cum nu s'a mai întâmplat în cei din urmă 30 ani. Recolta fructelor se poate zice că s'a nimicuit, între aceste fructe au socotit și strugurii din Champagne. Cartofi de asemenea nu sunt. Recolta grâului e nespuse de rea. Țăranii și proprietarii mari au pagubă de 100 de milioane de lei, după statistica oficială. Prețul grâului, al făinei și al pâinei, se urcă mereu.

Curse de aeroplane. Ziarul «Le Matin» a organizat prima cursă de aeroplane. Sunt premii în valoare de un stert de milion de lei. S'au înscris 24 de aviatori. Iată rezultatul primei etape, Paris—Troyes. Plecarea s'a făcut Duminecă de la aerodromul din Yssy-les-Moulineaux.

Primul care a pornit a fost Aubrun, la orele 5,13; apoi Leblanc, la orele 5,18; Mamit, la 5,22., Lindpaintner, pe un biplan la 5,3. Alți trei aviatori: Bielovucil, Buisson și Bregi pornesc puțin în urmă, dar din diferite motive sunt siliți să se coboare după câte-va tururi de pistă. Călătoria s'a efectuat fără incident. Șase aviatori din 8 plecați au sosit până la amiază la Troyes; aceștia sunt: Aubrun, Leblanc, Lindpaintner, Mamit, Legagneux și Weymann.

Despre celibat.

(Răspuns la artic. Dr. Felix din Nr. 150 al «Gaz. Trans.» cu acest titlu. — Continuarea chestiei despre «Rezolvarea unui caz practic din sfera dreptului bisericesc».)

(Urmare.)

În biserica apusană praxa asta tot oscila până la anul 1074 când Greg. al VII-lea o consolidează și chiar cu armele se lucră pentru consolidarea ei, care nici după 2 veacuri nu vru să prindă rădăcini în cler.

Atunci se eschiseră pentru totdeauna în biserica apusană dela hirotonire cei căsătoriți, se admiteau și pe mai departe cei văduvi, despărțiți de soții — iar o căsătorie eventuală după hirotonire era considerată de nula. — Iată aicea o lege aspră riguroasă, prin care se pune început la un sacerdoțiu fără soții — care sacerdoti se zice celib, tocmai din faptul că preoții nu mai pot avea de fapt soții, când se hirotonesc și nici după hirotonire, ba după hirotonire căsătoria e invalidă.

E asta legea, la care se provoacă Delaschit și Dr. Felix? Legea asta e cuprinsă în definițiunea celibatului apusan.

Legea asta se numește disciplinară — în doct disciplinară și pur apusană. — E bine, ce s'a întâmplat atunci ca celibatul adevărat de înainte de legea aceasta. Există el și după legea asta așa precum era la început, precum îl consideră canoanele, ss. părinți, ori a încetat? — Cine știe, ce însemnează a introduce o lege disciplinară în biserică, și cum se introduce după exigența timpului și a împrejurărilor, iute își va ști răspunde.

Celibatul e unul și acela rămâne pentru totdeauna ca concept genuin: *adeacă omul neînșurat și hirotonit cu obliq. de a rămânea necăsătorit: va fi toldeana celibul tuturor vremurilor.*

Celibat: cel văduv și cel despărțit de soție vor fi celibi. Ca hirotoniți, dacă va vrea legea bisericească, se vor bucura de favorurile adevăratului celib, cât va fi de lipsă — și oportun pot fi însă excepționați în tot cazul, unde e în joc celibatul fără a putea reclama drepturile sale de celibi. Atât e de adevărat asta, că în biserica apusană numai după mult examen și petrecere în ceva mănăstire se hirotonesc acești văduvi. Cu un cuvânt sunt «quid secundarium, quod sequitur principale».

Cu un cuvânt celibatul acelora, zis cu cuvinte mai plastice, deși nu juridice e un *celibat artificial*, al acestuia e celibat adevărat, genuin, veritabil.

Cum stăm acum în biserica apusană cu canoanele înainte de legea asta, care se poate exprima în formula asta: *eo ipso, că unul e hirotonit trebuie considerat de celib?*

Se poate proba ea cu acele canoane? Se poate, dacă vrei, dar e falsă probarea; e o anomalie de timp. Fiecare lege scrisă e graful disciplinei, praxeii vremurilor, când s'a făcut. Așa numai cu această anomalie de timp se poate zice: că dacă astăzi preotul văduv în apus e considerat de celib, așa a fost considerat înainte de ce s'ar fi făcut legea asta. Ceeace mai însemnează a estinde o lege într-o vreme, pe când nu exista și la fapte, cari nu erau.

Așa renumitele argumente *positive* a Dr. Felix probează în sensul cum le-a folosit dânsul, o lege care nu exista.

Iar cazul nostru, cum e considerat acum în biserica apusană, cerca a-l rezolva cu canoane, cari îl considerau altcum.

Căci cu totul alta e a vorbi despre *legea celibatului* de acum și alta e a vorbi despre *nizuințele bisericii de a statori relațiunea dintre căsătoria și hirotonirea preoților săi.* — Atunci se cereau indivizi, cari să corăspundă mai bine după statul lor oficiului sacerdotal, lăsând însă pe fiecarele pe treapta sa, pe gradul de perfecțiune al statului său: pe cel celib, în celibatul său, pe cel văduv în văduvia lui, în care a intrat luându-și adio dela celibat, pe cel despărțit de soție în căsătoria lui, care există după drept asemenea, luându-și rămas bun dela eventualul celibat, când s'a căsătorit — legea de-acum par'că-i ridică pe toți aceștia pe aceeași treaptă nu de perfecțiune, ci juridică numai. Cu un cuvânt Dr. Felix cu canoanele n'a probat ce a dorit.

Celib e deci preotul, carele ca văduv s'a hirotonit, ori ba? Răspund: Celib în biserica apusană acum, dar nu pentru că Dr. Felix ar fi demonstrat-o asta cu argumentele pozitive istorice, ci pentru că raționând speculative din praxa bis. apusene de acum, într'adevăr îl găsești și pe acesta înșirat între celibii săi; cum a ajuns însă între ei am arătat, și cu ce titlu stă, iarăși. Și pentru Dr. Felix acesta poate fi unicul argument decizător și convingător în contra mea, deși nu-i. Ca însă să completez întreaga argumentare mai, întreb:

Celib e acest preot văduv și atunci când ar fi vorba de conferirea unui beneficiu, la care s'ar recere espres, că celc intră în posesiunea aceluia să fie celib adevă, dacă acela numai celibilor s'ar da? Pentru a da răspuns meritoriu la întrebarea aceasta, care e a doua din cazul propus de Delaschit în dubiul său, despre care și acum disputăm, — numai două ipoteze se pot da.

1. Ori beneficiul din chestie e în biserica apusană.

2. Ori e în cea resăriteană.

Eu conced, că toate reflexiunile mele de până aci le-am făcut mai exclusiv la prima ipotesă și bine, căci dubiul propus de Delaschit era abstract și nu amintea espres în ce biserică ar fi beneficiul, apoi deducerile lui din Nri 51—52 ai «Gaz. Trans.» păreau a se referi la un beneficiu apusan, desvoltând dânsul acolo istoria celibatului apusan și chiar dacă știam, că e vorba de beneficiu resăritean, trebuia să mă țin de direcția argumentelor, dată de dânsul. Din articolul din Nr. 150 al «Gaz. Trans.» a Dr. Felix am înțeles însă toată confuziunea, amestecul, împrumutul de drept oriental și occidental, prin care volau dânsii se rezolveze cazul. Acuma deci spre împerezierea ideii și a întregii chestiuni astfel încurcate făcui aceste două și unice ipoteze legitime pentru rezolvarea cazului acestuia.

a) Așa dar spunând, că în biserica apusană s'ar fi dat astfel de caz practic la conferirea unui beneficiu (ce de altcum n'ar fi imposibil), ceeace a conces și Dr. Felix) că un beneficiu să aibe condiția sine qua nou: ca numai unui celib să se conferească, întreb oare ar trebui atunci ca văduv s'a hirotonit, și prin urmare a i-se conferi lui.

La asta întrebare răspund distingând: dacă condiția aceea, ca beneficiatul să fie celib, trebuie înțeleasă astfel, ca beneficiatul se fie un preot neînșurat vr'odată — adevă dacă e vorba de un celibat perfect — atunci e evident, că preotul carele ca văduv s'a hirotonit în cazul acesta nu poate fi considerat de celib, și prin urmare trebuie eschis dela beneficiu. (Și astfel de condițiune poate pune și în biserica apusană un fondator de beneficiu, adevă că aceea să fie date numai celibilor perfecti — adevărați.

b) Decumva însă sub condițiunea aceea ar trebui să se înțeleagă orice celib în general, adevă celib în sensul larg al cuvântului, atunci condițiunea însăși ar fi absurdă, fiind în biserica apusană în general toți preoții considerați de celibi — și cel văduv și cel despărțit de soție și prin urmare toți îndreptățiți la el, căci

preoții înșurați ce ar trebui eschiși dela beneficiu, nu există a în această biserică. Așa dară eu în reflexiunile mele «ne intentio fundatoris frustratur» dacă s'ar da astfel de caz, am ales alternativa primă și am zis, că în cazul acesta, ce l-am identificat cu dubiul abstract al Dl. Delaschit, e vorba de un celibat mai pronunțat, mai circumscris, ce nu-l are preotul văduv hirotonit, considerând statul lui și m-am ferit de alteroativa a doua, care e absurdă. Poziția mea, am apărât-o atunci și acuma mai la început, și o susțin și azi.

II-a Hipoteză.

E bine, va zice Dr. Felix, dar tocmai aceea ai greșit supunând și tractând despre un caz ipotetic, ce n'a propus Delaschit, așa dară ce ai scris, ai scris cu degetul în aer.

Să fim sinceri. Și dacă n'a fost asta intențiunea D-lui Delaschit când a propus chestia aceasta, tot ce am scris eu până acuma e corect și adevărat și «secundum rectam intentionem», ce ar fi trebuit s'o aibe Delaschit, și tot ce am scris până acuma e «contra incorectam intentionem» ce a avut-o Delaschit. Căci numai întrucât Delaschit doria se rezolveze cazul cu o confuziune și eroare istorică n'ar coresponde reflexiunile mele cazului; dar întrucât dânsul a propus cazul acesta în abstract și întru cât puteam înțelege o anumită intențiune corectă și naturală, aceea numai cea desvoltată de mine în hipotesa I-a și în reflexiunile anterioare putea fi Dr. Felix, deci cu artic. din Nr. 150 al «Gaz. Trans.» și-a câștigat un nemuritor merit, făcându-ne cunoscută și cealaltă intențiune a D-lui Delaschit, cum adevă doria dânsul să rezolveze cazul, pe carea și de-ar fi cercat-o cu deadinsul n'ai fi putut-o găsi în dubiul însuși propus de el. Aceasta intențiune ascunsă a D-lui Delaschit, interpretată de Dr. Felix o voi arăta-o mai la vale.

— Va urma —

ULTIME ȘTIRI.

Sibiu, 9 August. „Tel. Rom.“ de azi este autorizat să declare, că cele publicate de „Neue Fr. Presse“ despre interviu cu I. P. S. Sa Mitropolitul Meșianu în cauza împăcării dintre Români și Maghiari, nu corespund adevărului.

Redactorul dela „Pester Lloyd“ — zice „Tel. Rom.“ — a fost primul, care a interviu pe I. P. S. Sa. Acest jurnal a reproduș mai fidel cele vorbite. Răspunsul publicat în acest ziar s'a dat și celorlalți jurnaliști, prin urmare și celui dela „Neue Fr. Presse“. Tot pentru orientarea publicului cetitor nepreocupat s'a publicat în numărul trecut al ziarului nostru un comunicat autentic despre cele petrecute.

Dacă unele ziare de ale noastre, cu ignorarea acestor comunicate și până a nu se convinge de adevăr, își întemeiază scrisul lor pe interviuri necontrolate, trebuie să conchidem, că sunt de rea credință.

Roma, 9 August. Papa a adresat regelui Alfonso o scrisoare rugându-l să intervină pentru o aplanare loială și dreaptă a conflictului.

Paris, 9 Aug. Regele Alfonso al Spaniei a declarat unui diplomat, că regretă foarte mult înăsprirea conflictului din cauza atitudinii Vaticanului, totuși speră însă că se va ajunge la o înțelegere. Regele a mai declarat, că are toată încrederea în intențiunile guvernului său și e convins că guvernul va ști să impedece cu cea mai mare energie orice conturbare a ordinii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Succesorii.

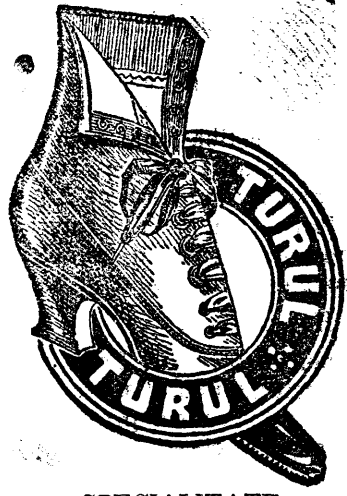
Redactor respons.: Ioan Spuderoa.

Dr. ENEA NICOLA

dela facultatea din Viena, f. asistent, specialist în boalele interne, exercită de 18 ani.

consultă în Karlsbad

— casa »Billroth« Sprudelstrasse —

SPECIALITATE

Original Goodyearwelt

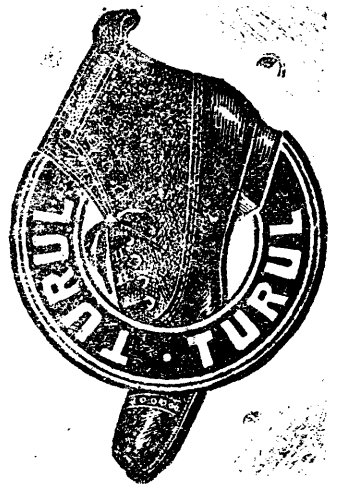
GHETE TURUL

cu tot prețul ieftin sunt lucrate din cel mai bun material în forma cea mai frumoasă și elegante, fason modern neîntrecut

120 Filiale în toate orașele mai urari din țară și străinătate.

CATALOGUE ILLUSTRATE FRANCO

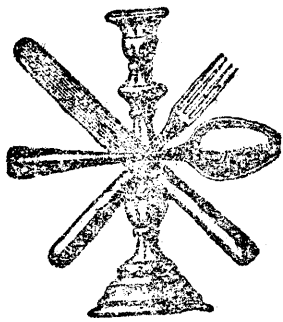
Cea mai mare fabrică de încălțăminte din monarchie. . . .

CELE MAI BUNE GHETE

din ziua de azi.

„TURUL” Societate pe acții în TIMIȘOARA.
Cel mai mare asortiment de tot felul de ghete de cea mai bună calitate.
Filiala Brașov, strada Porții.

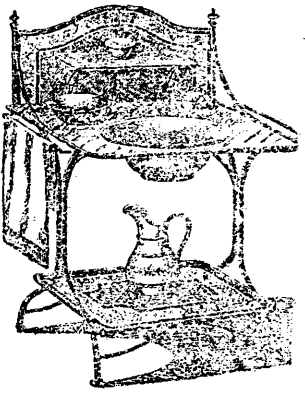

DRAUDDT & JECKEL

fierărie

Brașov, strada vămii 16. (Etagiul I.)

Despărțământ special de unelte de casă, de bucatărie și economie, mobile de fier, întocmiri pentru canalizare și de băi.

Publicațiune.

Comuna bisericască din Domasnia (comit. Caras Severin cerc. pretorial Teregova) dă în arendă prin licitațiune pe cinci ani consecutiv CASA de nou zidită cu etaj, compunătoare din 10 odăi și o sală mare de joc, având dreptul de crâșmarit, unui cârșmar expert, unde poate deschide și boltă.

Ofertele să se trimită Oficiului parohial ort. rom. până la 15 August 1910, st.v., când se va ține și licitațiunea, unde se pot vedea și condițiunile.

Comuna Domasnia are târg de vite și piață bine căutată în fiecare săptămână și numără la 3000 locuitori în apropierea Băilor Herculan și Mehadia.

In numele oficiului parohial.

Simeon Râsvan

1—1 preot și președ. comitet. paroh

No. 642—910, not.

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Alsókomána publică, că va da în licitațiune publică edificiul său de crâșmă și boltă în arendă pe timp de 6 ani. Licitațiunea va avea loc în 26 August a. c. st. n., în cancelaria comunală la 10 ore a. m. Oferte închise încă să primesc înainte de începerea licitațiunei, acestea vor trebui să conțină și clausula, că licitanții cunosc și primesc condițiunile

Prețul strigării e 1000 coroane, dela care 10% se vor depune de licitanții ca vadiu.

Condițiunile mai în detalii se pot vedea la cancelaria comunală. Alsókomána 1910, Aug 5

Ioan Boldea
notaru cerc.

1102, 1-1

3 elevi de tipografi pot fi aplicați imediat pelângă condiții favorabile la Tipografia Gazetei Transilvane, Brașov.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei”, se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.
Administ. „Gazetei Transilv.”

Fabrica de tricotaj Gheorg Foith & Cie

Magazin cu mărunțișuri și flanelărie, en gros și en detail
BRAȘOV, Strada PORȚI 24.
Fabricație proprie de ciorapi, jiletei pentru Dame și bărbați, hăinuțe de copii etc. din lână curată și bumbac. Mare asortiment de albituri, tricot de lână și bumbac
Ciorapii se repară bine și ieftin.

TOPORĂȘTE

Se poate comanda prin toate librăriile din țeară, num'a 20 gritari cu midălii cu tot și pântru tren 5 gritari. Also! Acu ori nici-când! Ori ce mama Preisuli!

Banca Națională a Romaniei.

Situațiune sumară.

1909 11 Iulie	Acti v:	1910 3 Iulie	10 Iulie
25.862.500	86804664 Reser. metal. aur 88228747	125.271,305	125.434,747
1.006,352	84057836 " Trate aur 37206000	1.559,228	1.329,925
54.822,220	Argint și diverse monede	61.023,434	65.734,538
31.808,333	Portofoliu Român și străin.	26.741,204	27.430,430
11.999,924	*Impr. pe efec. publică 12308000	11.999,924	11.999,924
15.093,086	" " în cont-curent 15122430	14.720,535	14.720,535
3.151,121	Efectele Capital. Social	3.107,121	3.107,121
5.975,515	Efectele fondului de rezervă	6.001,378	6.001,378
704,976	Efect. fond. de amort. imob. și mater.	713,644	713,727
35,837	Imobile	24,445	38,350
110.838,915	Mobilier și Mașini de Imprimerie	11.197,646	113.133,720
52.116,070	Cheltueli de Administrațiune	49.406,199	50.292,771
29.891,926	Depozite libere	34.334,050	34.722,612
438.306,775	Conturi curente	446.100,113	454.629,778
	Conturi de valori		
	Pasiv:		
12.000,000	Capital	12.000,000	12.000,000
26.727,618	Fond de rezervă	28.421,362	28.421,362
3.992,572	Fondul amortis. imob. și material	4.248,750	4.248,750
254.471,860	Bilete de Bancă în circulațiune	255.679,590	264.338,430
2.237,648	Profituri și perderi	2.341,543	2.341,543
124,206	Dobânzi și beneficii diverse	31,364	117,437
110.838,915	Depozite de retras	111.197,646	113.133,720
27.913,956	Conturi diverse sold	32.179,858	30.028,536
438.306,775	Scomptul 5% * Dobânda 5 1/2%	446.100,113	454.629,778

Publicare de licitație minuendă.

Comitetul școlar din Șimon, protopresbiteratul Branului, pe baza planului și preliminarului de spese aprobat de Prea Venerabilul Conzistor Archidiecezan cu datul de 8/21 Iulie a.c. No. 7892 școl. 1910, dă în întreprindere adaptarea școlii prin licitațiune publică minuendă verbală și prin ofert, ce se va ținea la 6/19 August a. c. la orele 2 p.m. în localul școlii confesionale din Șimon.

Prețul strigării e de 6567 k. 25 fl. Vadiul e a să depune 10% de la prețul strigării.

Planul și preliminarul de spese, precum și condițiunile de licitare se pot vedea la subscrisul prezident până în ziua licitațiunei.

Șimon în 24 Iulie 1910.

Ioan Moșoiu
președ.

Victor Moșolu
notar

Hotel Central

Nr. 1

Renovat din nou, odăi frumoase și sănătoase. Prețurile dela 2 coroane în sus. Sală mare pentru nunți, banchete, baluri, concerte, etc. Bucătărie renumită. Restaurant în Grădina Hotelului. Vinuri curate de Ardeal, Bero Steinbruch, Serviciu prompt Omnibus pentru gară la toate trenurile
IOSEF WYHANCE, Hotelier

! Nene Lascar !

Azi ne întâlnim

la

Restaurant

SUCIU

pe Promenadă.